

ילדי הצדיק

גליון 196
פר' זיגש
ז'טבה תשפ"ד

דק על דק עד אין...

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

יארצייט מוהרנ"ת - תשפ"ה

רזאים ניסים

סיפורי ניסים וישועות מכלי ראשון

רכב נכנס בי, לא די בעגמת נפש שנגרם לי על ידו, הוא עוד הגיש נגדי תביעה בבית המשפט. לא היתה לי שום ברירה, אלא לקחת עורך דין ולהילחם על צדקתי.

לאחר כמה ימים, העברתי סכום צדקה לילדי הצדיק להצלחתי.

יום אחרי התרומה, אני מקבל טלפון מהעורך דין, שהתביעה מבוטל. אותו נהג שנכנס בי, החליט מעצמו לבטל את התביעה.

הכתנת פסים של יוסף הצדיק, שהוא זכה לכתנת פסים שאפשר להכניס אותה בתוך פס יד. כי הוא זכה לדקדק על דק מן הדק. כמו שאנחנו אומרים "דק על דק עד אין נבדק", בשיר קה קלי וגאלי אתמצבה לקראתך.

הצדיקים עובדים על דק על דק עד אין נבדק, מי שעובד על דק על דק עד אין נבדק הוא זוכה לכתנת פסים, נעקב ידע שיוסף הצדיק עובד על דק על דק עד אין נבדק, כי הוא תמיד היה קם בבקר, אף פעם לא קם יותר מאחר משש ח"ו, אז הוא לקאלה מדרגות של "דק על דק עד אין נבדק" ולכן עשו לו כתנת פסים דקה מן הדקה.

העקר זה הגלוי של יוסף הצדיק, "בן פורת יוסף בן פורת עלי עין", שיוסף זכה להיות בן פורת יוסף בן פורת עלי עין, שהוא מעולם לא פתח את העיניים שלו, מהיום שהוא נולד הוא לא פתח את העיניים עד היום שהוא נפטר.

אפילו כשהוא היה במצרים, הוא בלי אבא ואמא, הוא לא פותח את העיניים בשום אופן, אפילו יתנו לו כל ממון שבעולם.

אם אדם זוכה לא לפתח את העיניים אומר הרבי אז הוא זוכה לעין טובה, הוא זוכה לראות את הרמזים. כי ה' שולח לאדם רמזים לפי היום, לפי האדם, לפי המקום לכל אדם ואדם, במחשבה דבור ומעשה.

ה' מזמין לו רמזים כדי לקרבו לעבודתו יתברך, כי ה' מחפש איך לקרב את האדם לעבודתו יתברך, זה מה שהוא מחפש שיצמיק מחשבתו בזה ולהגדיל בינתו ולהביט כל הזמן מה ה' מרמז לי.

דבר המשיגה

ילדים צדיקים ומתוקים שלום וברכה!

בעשרה בטבת לחול היארצייט של רבי נתן מברסלב זצוק"ל. אחד מהאצרות שרבי נתן השאיר לנו זה הספר הקדוש לקוטי תפלות, שכל תפלות על כל הענינים ברוחניות ובגשמיות.

בספר כוכבי אור (כ"ד) מובא בשם ר' נתן שאמר, שבשמים יתנו דין וחשבון על כל יום שלא אמרנו מהתפלות הקדושות: "אמר שעכשו שניצאו התפלות שלו בעולם, עתידין לתן דין וחשבון כשהולך יום אחד שאין אומרים אותם."

על הדבור הזה שאלו אותו פעם, ככה אמרתם שחכים בכל יום להגיד לקוטי תפלות ואם לא יתנו על זה דין וחשבון בשמים?! ענה להם: בשמים יראו את ההבדל של זה שזכה להגיד בכל יום ויום לקוטי תפלות לבין אחד שלא זכה. מי שיזכה להגיד מהתפלות אלו בכל יום ויום בנדיא יצליח הרבה יותר בעבודת ה'.

ביום היארצייט הקדוש נקבל על עצמנו להקפיד בכל יום ויום לקרא לפחות קטע אחד מהספר לקוטי תפלות, זה לוקח בדיוק דקה, אבל השנוי שהוא מחולל לזה שקרא אותם הוא בלי ערך ושעור!

"שאלו פעם את מוהרנ"ת ז"ל, הנכון הדבר שאמרתם שעכשו שניצאו התפלות שלכם בעולם עתידין לתן דין וחשבון כשאין אומרים אותם מדי יום ענה ואמר: "אמרת ולא אמרת", דין וחשבון יתן כל אחד על מה שצריך לתן, אולם אז יראה בעצמו שאילו היה אומר את אלו התפלות היה נותן פחות דין וחשבון." איך האב לא גיזאגט און נישט גיזאגט; דין וחשבון וועט ער געבן אויף וואס ער דארף געבן, אבער דעמאלט וועט ער זעהן אז ווען ער וואלט גיזאגט די תפלות וואלט ער וויכניגער דין וחשבון גיגעבן."

בברכת א גוט שבת, המשגיח נפתלי ביק.

תקציר: שמואל בער הגר הרחק מהעיר בלז, לנסות את מזלו למצוא פרנסה ואכן הצליח. כעבור זמן, התגעגע לבקר בעיר מולדתו אך האמצעים לא עמדו לרשותו.

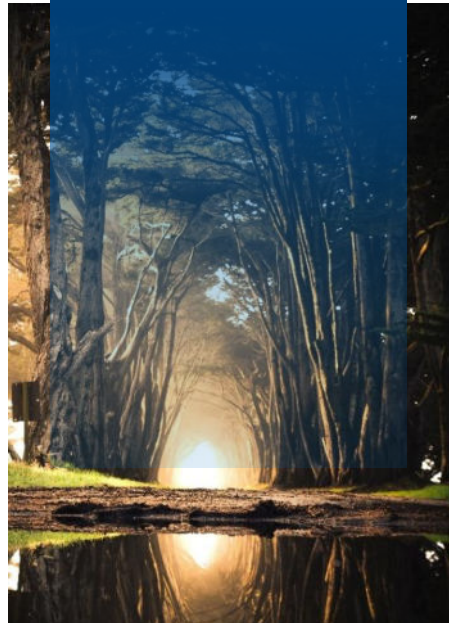
בר הרוזן

סיפור בהמשכים | פרק ב'

כרעם ביום בהיר, נחתה הצרה על בית הרוזן; כמכת פתאום באה, והמיטה אסון על כל המשפחה. בנו חביבו של הרוזן, עלם בשיא פריחתו, יורש העצר, אשר עליו מוטלות היו גאוותו ותקוותו של הרוזן וביתו, כי ימשיך לשאת את אות האצולה של משפחתו לגאון ולתפארה, נתקף לפתע פתאום בשגעון.

רוח תזזית נכנסה בו, הוא איבד את שפיות דעתו, והחל מדבר ומתנהג כחסר דעה גמור. חמורה עוד יותר היתה העובדה, כי שגעונו מלווה היה בפרצי אלימות בלתי נשלטים, אשר הותירו אחריהם הרס וחורבן בהקפים נרחבים. כל כך, עד שלא נותרה ברירה, ולעתים קרובות היה צורך לכפתו באזיקים.

פתח הרוזן את אוצרותיו, והחל מבזבז קרונות של ממונות על רופאים ורפואות, בנסיון נואש להעלות ארוכה לבן האהוב ולהשיב לו את שפיות הדעת. אך לשוא. כל עמלם של הרופאים היה לריק וכל מאמציהם לרפאות את החולה עלו בתוהו. גם אל רופאי אליל ואל קוסמי קסמים כיתת הרוזן את רגליו; מעוננים, מנחשים ומכשפים, חוברי חבר, שואלי אוב וידעוני ודורשים אל המתים - הון עתק פיזר, אך מזור ותעלה לא מצא.

בלבד. אמנם בולט במיוחד וביתר שאת ועוז, היה כוחו העילאי והמופלג, בהעלאת ארוכה לחולי נפש, אשר חזרו בזכותו לשפיותם ולצלילות דעתם.

מכל קצוות הארץ, מובאים היו מוכי חולי כאלו, לא עלינו, בלזה, ולאחר שהייה של פרק זמן במקום, שבים היו לבתיהם בדעה צלולה ומיושבת, בריאים ושלמים כאחד האדם.

שמואל בער מיהר אל מעונו של הרוזן, וסח לו על אותה עובדה שנוכר בה.

"דעתי אפוא" - המשיך ואמר בנשימה אחת - "כי תיסע ביחד עם הבן לבלז, ומובטחני כי לא תצא משם ללא ישועה ברורה בעליל! פלאים שמיימיים כגון אלו, מעשים שבכל יום הם שם בעיירה, וכל תושב במחוז יודע לספר, על משוגעים לאין ספור שנשתפו בזכותו של אותו צדיק!"

"ואתה כמובן נוסע עמי!" - פסק הרוזן את פסוקו, אשר אוזניו של שמואל בער כה ייחלו לשומעו - "הרי זקוק אני לאי מי אשר יהיה לי לפה ולמליץ בפני הצדיק היהודי, כדי שייאות להזדקק לרפואת חולה אשר אינו מבני אמונתו!"

"בוודאי! וכי מה בכלל השאלה! - השיב שמואל בער - "כלום יעלה על הדעת, כי אטוש את הרוזן בעת צרה! הנני מוכן ומזומן לצאת למסע בכל עת ובכל שעה ולא ארתע על אף המרחק העצום והדרך הארוכה!"

"אזכור לך זאת לטובה!" - הבטיח הרוזן.

כעבור יום או יומיים, עלו שלושתם - הרוזן, בנו החולה, ושמואל בער המלווה - על כרכרת צב כבודה ונוחה, ויצאו לדרך עמוסי תקווה.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

או אז הבריק ברק במוחו של שמואל בער, והוא מצא לפתע חלון של הזדמנות פתוח לפניו, לבקר בעיירה בלז, ערש הולדתו ומחוז כיסופיו.

זכור נזכר, כי מעונו של הרב דמתא, הצדיק הקדוש, ה"ש"ר שלום" מבלז, שימש מאז ומקדם כתל תלפיות ליהודים מכל הארצות, אשר שיחרו לפתחו בבקשות, להתפלל למענם ולפעול בעבורם פקידת רחמים וישועות.

גם חולים רבים הגיעו ביניהם, באשר נודע לרבים כוחו המיוחד של אותו צדיק ונשגב, בריפוי חולים במישוש היד

בַּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ וּמְשִׁיג קֶצֶת מַגְדֵּלֶת מַעֲלָתוֹ, כַּמְבָּאָר קֶצֶת מִזֶּה בְּמָקוֹם אֲחֵרִי (ימי מוהרנ"ת - הקדמה)

"כִּשְׁהִתְקַרְבַּ אֱלֹוֵי רַבִּי נֶתָן ז"ל, סִפֵּר רַבֵּנוּ ז"ל עִם בְּתוֹ אֶדְל וְהַפְּלִיג בְּשִׁבְח מוֹהֲרֵנִי וְאָמַר לָהּ - "מֶה אִמְרָ לָךְ מִחֻמְתּוֹ", תִּדְעֵי לָךְ הִתְקַרְבַּ מִיִּשְׁהוּ חֵדֶשׁ לְגַמְרִי. מִיִּשְׁהוּ חֵדֶשׁ שְׂבָאָמָת מִכְּנֹו תִהְיֶה הַשְּׂאֲרָה. כִּי מִכָּל הַתְּלַמִּידִים הָאֲחֵרִים אַף אֶחָד לֹא הִבִּין אֶת הָעֵמֶק, אֶת הַפְּנִימִיּוֹת, לֹא חֵדֶר לְעֵמֶק, לְעֵמֶק הָעֵמֶקִים,

שֵׁישׁ עֵמֶק וְעֵמֶק, עֲשָׂרָה מִיָּנִי עֵמֶקִים, וְעֵמֶק לְעֵמֶק, מִפְּעֻמָּקִים קָרְאֵתִיד ה', מִעֵמֶקִי הָעֵמֶקִים, שֶׁהוּא שֹׁבֵר אֶת הָעֵמֶקִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַזֹּהֵר בְּשִׁלְח עֵשׂ עֵמֶק לְעֵמֶק, וְעוֹד עֵמֶק וְעוֹד עֵמֶק, וְרִי נֶתָן לֹא הִסְתַּפֵּק, הוּא חָפֵשׁ עוֹד עֵמֶק וְעוֹד עֵמֶק, עַד שֶׁהוּא הִגִּיעַ לְנִקְדָּה הַפְּנִימִית הַפְּנִימִית" (מורנו הרב שליט"א)

"וְהִנֵּה סָמוּךְ לְדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה בְּעֻקְבוֹת מְשִׁיחָא מְמֵשׁ, חֶמֶל עָלֵינוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְשִׁלַּח לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב עִיר וְקֹדֶשׁ נִחִית מִיָּן שְׂמֵיָא נִחִל נִיבָע מִקּוֹר חִיָּמָה אֹר הָאֲוֹרוֹת וְכוּ', הוּא רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ וְכוּ' בְּעַל הַמַ

המהר"ם פותח את ספרו 'משנת חכמים' (שענינו ביאור כ"ח קניני התורה) בעצות הכוללות לימוד וחינוך שכתב אביו הקדוש רבינו יעקב חגיז בעל היעץ חיים ו'הלכות קטנות' זיע"א. ובאותו א' מרחיב לבאר את דרך החינוך והלימוד שנהגו בעיר הקודש צפת בתקופת מרן ה"בית יוסף והארז"ל ושהנהיג הדבר גם בירושלים עיר הקודש, ע"ש בהרחבה.

ועל דורו דור דעה, בירושלים של מעלה הוא כותב **שההגנה לילדים שיזכו להנצל ולהתרחק מחברים לא טובים, היא על ידי לימוד קבוע ומשותף בין האב לבן. קל וחומר בדורות אלו, שהנסיגות כפולים ומכופלים, שיש לתת את הדעת לכך, ולקחת פסק זמן במהלך היום ללמוד עם הילד ביחידות ובנועם.**

ואמרו צדיקים שיגיע עת של ירידת הדורות ברגש עבודת השם יתברך גם אצל החרדים על אף שיהיה ריבוי תורה. ובאותם ימים, למרות שיגרו בסביבה של תורה וישלחו את הילדים לתלמודי תורה הטובים ביותר, יהיה על כל החרד לגורל צאצאיו, להכיר את המצב לאשורו, ולחנך ולהכניס בתוך הבית לילדיו לחוס וחיית דקדושה לעבודת השם ולימוד התורה. ולימוד תורה משותף עם הילד הוא אחד מהדברים שמסייע לזה מאוד.

מחכים לכם באולם התפילות בשבת אחרי הצהריים

בין 15:10 – 16:10

הפתעות מיוחדות לאבות ולבנים.

קומיקס ברסלב

תראו המלך לאחד השרים

המשורר יצחק אייזיק

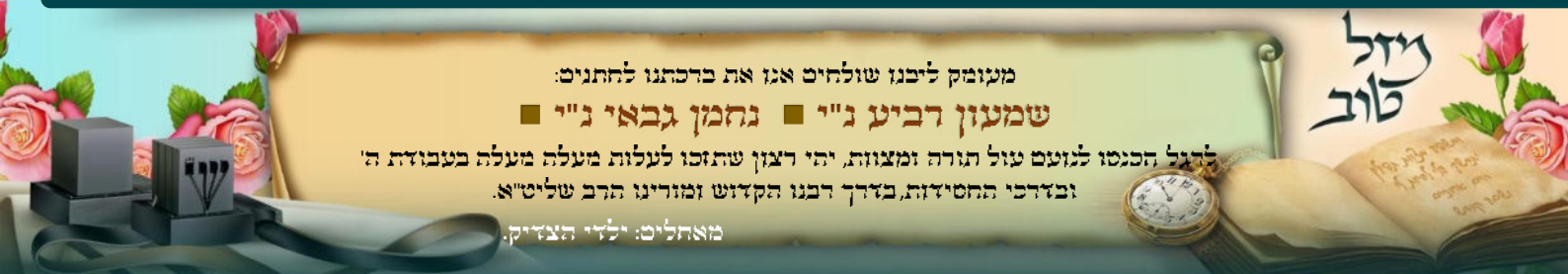
מקומם ליבנו שולחים אנו את ברכתנו לחתנים:

שמעון רביע ג"י ■ נחמן גבאי ג"י ■

להגל הכנסו לנועם עול תורה ומצוות, יהי רצון שתזכו לעלות מעלה מעלה בעבודת ה' ובדרכי החסידות, בדרך רבנו הקדוש ומורינו הרב שליט"א.

מאת: ילדי הצדיק.

חזל טוב

יצאה יעמדו על הכרמל

על אשר נדב ליכם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

רפואה שלימה

מלכה בת רחל.
אדל בת אורלי.
צופיה בת צביה.
דוד בן שושנה.
חסיבה בת גידה.
נפתלי הרץ בן שרה
מלכה.

זיווג הגון

דניאל שלום בן אדל.

זרע של קיימא

אביהו בן שרה.
שושנה מיטל בת
דינה.
יצחק בן שרה.
נירה בת לאה.

לעיילי נשמות

ר' אליהו בן ר' יוסף
שלום.
חמדה פריידא בת
יעקב

הצלחה

אברהם אלימלך בן
אסתר.
אודל בת שמחה.
שרה, נעמי ברקה
בני אודל.
שלום, שרה, אמונה,
נחמן בני יעל.
אליהו בן נעימה.
גלעד בן אילנה.
חיים שמחה בן
מינה.
חנה בת אריאלה.
הדרת הילה בת
נועה.

זלדה פרדה בת שרה
לא.

בת שבע אילנית בת
חסיבה.

פיגא אילה בת שרה
מלכה.

יוסף חיים, יהודה,
משה, נתן אברהם,

אילנית בני בת שבע
וכל המשפחה.

יהי רצון מן קדם אבותינו די כשמיא
שתזכו בזכות הכל פיהם של תינוקות של
בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות
קרובות

חברת תקוני הכללי בשבת

14:00 - 15:10

חברת אבות וזכנים בשבת

15:10 - 16:10

החברות הקבועות בימות החול

חברת תקוני הכללי והלכה

17:25 - 19:00

חברת תהלים למען עם ישראל

19:00 - 19:30

כלם מזמנים לבוא באופן אישי,
מזמנה לדאותכם
המושגה

הרב והתלמיד

יארצייט מוהרנ"ת זצוק"ל

פעם אחת אמר
מוהרנ"ת "בייא מיר
איז דא א שענערער
טיש וויא ביים רבי'ן" (אצלי יש שלחן יותר יפה מאצל רבנו
הקדוש)

וספרו זאת לאדל בת רבנו ז"ל, ושאלה
אותו הפרוש, ואמר לה הכל בכחו
של רבנו ז"ל, שעולה בכל פעם
בעליות גדולות, ומאיר בכל
פעם הארות למטה, כמבאר
בלקוטי הלכות.

(השמטות ביאור הליקוטים)

זאת ראינו עין בעין שמחו
היה דבוק בהתורה עד הרגע
האחרונה של הסתלקותו
שנסתלק ביום ששי ערב שבת קדש
פרשת ויגש עשרה בטבת שנת תר"ה לפרט
קטן.

וראינו בעינינו שקנים מאמר חכמינו זכרונם לברכה זאת התורה
אדם כי נמות וכו' שחייב אדם לעסוק בתורה עד יום מותו. כי עוד
כמעט ברגע האחרונה של הסתלקותו שמענו ממנו חיוני תורה
אך לא היה בכחו לכתב עוד ואפלו לדבר כל מה שהיה במחו לא
היה באפשר.

וכך אמר בפרוש בזה הלשון בעת
שנכנסו עם הנרות שהכינו אז
לכבוד שבת. וכשראה
אותם נתלהב מאד ומגדל
התלהבותו הורם מעט
ממטתו ונשאר מושב
מעט והתחיל לומר
בהתלהבות נורא מאד
בזה הלשון "נרות של
שבת נרות של שבת"

ואמר זאת בהתלהבות
נורא כמה וכמה פעמים וגלה
לנו אז תורה נפלאה מענין הנרות
דקדשה וכלל כלם בפרוש נר שבת ונר יום
טוב ונרות של חנכה. וכו' וכו'

ואמר כך אמר אז יש לי עתה בזה תלי תלין של הלכות אך אין לי
כח לדבר יותר ובמעט זמן קצר לערך שעה נסתלק מה נאמר מה
נדבר אוי לנו על שברנו נחלה מפתנו. אבל זאת נחמתנו ואשרינו
מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו שזכינו לירש
ממנו תורות וחדושים כאלה וכאלה אשרינו!

(ליקוטי הלכות או"ח - ראש חדש ו)

מועד"ד

וזה אשר גם "תרחם" מכון
למספר הנ"ל כי נחם ה' ציון
נחם כל חרבותיה וינשם
מידברה כעדרו, וערבותה כגו' ה'
ששו' וישי' מ'יח'ה ימצא בה
תודה וקול זמרה.

(כוכבי אור - חכמה ובינה מ"א)

לאת ה'רם
לממשלת
בלילה, -
הוא
תלמידו
הקדוש
מורנו
מוהרנ"ת
ז"ל הנמשל

ללבנה על אשר

זכך וצרך את גופו

עד שקבל בעצמו את אור

השמש להזיחו גם בעמק

החשך שפדורתינו אלה,

ולחיות ולהשיב בזה גם את

כל חלושי הראות שמחמת גדל

כהיון עיניהם אין יכולים

להביט באור השמש בעצמו.